

kerheds- og sundhedsarbejde, som de er formuleret i lovens § 6 og § 7, stk. 1, kan fraviges ved aftale.

Der skal efter forslaget foreligge aftale herom på to niveauer: *Både* en rammeaftale mellem én eller flere lønmodtagerorganisationer og de modstående arbejdsgiverorganisationer eller arbejdsgivere, og en konkret aftale på virksomhedsniveau.

Virksomhederne får herefter bl.a. mulighed for at organisere sikkerheds- og sundhedsarbejdet i overensstemmelse med virksomhedens, branchens eller sektorens struktur. Virksomhederne kan endvidere få mulighed for på det organisatoriske plan at styrke samarbejdet mellem samarbejdsudvalg, de lokale aftaltparter og sikkerhedsorganisationen. Der er i denne forbindelse ikke tilsigtet nogen ændring i de eksisterende principper for de ansattes ret til at vælge eller blive valgt til sikkerhedsrepræsentanter.

Der er med lovændringen ikke tilsigtet nogen ændring i reglerne om beskyttelse af sikkerhedsrepræsentanter mod afskedigelse eller anden forringelse af deres vilkår, i reglerne om ansvarsfordelingen mellem arbejdsgiveren og sikkerhedsorganisationens medlemmer, arbejdsledere og øvrige arbejdstagere, eller i disse parters status i en ændret sikkerhedsorganisationsstruktur. Der er endvidere ikke tilsigtet nogen ændring i reglerne om, at sikkerhedsorganisationens medlemmer skal have den fornødne tid til funktionsvaretagelsen.

Endelig indebærer lovforslaget en konsekvensrettelsete af § 8, stk. 3. Det fremgår således af Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet, artikel 7, stk. 2, og direktivets præambel, at det ikke er muligt at dispensere fra beskyttelsen af sikkerhedsrepræsentanter, som er indeholdt i lovens § 10, stk. 2.

2. Hjemmel til at ophæve gældende gebyrbestemmelser

Formålet med forslaget om at ændre § 74, stk. 3, er at skabe hjemmel til helt eller delvist at kunne ophæve de særlige regler om opkrævning af gebyrer for det arbejde, der foretages eller iværksættes af Arbejdstilsynet, jf. bemyndigelsesbestemmelsen i den nugældende arbejdsmiljølovs § 74, stk. 3.

Den nuværende bestemmelse har ikke været ændret siden den nugældende arbejdsmiljølovs vedtagelse i 1975, jf. henvisningerne hertil i indledningen.

3) Strafansvar for juridiske personer (ændring af arbejdsmiljølovens § 86)

Ved lov nr. 474 af 12. juni 1996 om ændring af straffeloven er der fastsat regler om strafansvar for

juridiske personer. Loven, der trådte i kraft den 1. juli 1996, bygger på Straffelovrådets betænkning nr. 1289/1995 om juridiske personers bødeansvar. Det blev ved lovens vedtagelse forudsat, at bestemmelser om hjemmel til strafansvar for juridiske personer generelt affattes ens i særlovgivningen efter Justitsministeriets model. Der henvises til Folketingstidende 1995-96 FF s. 3623, FF s. 3994-3998, FF s. 6630, FF s. 6745-6746, Tillæg A s. 4050, Tillæg B s. 784 og Tillæg C s. 720.

Forslaget til ændring af § 86 er således en konsekvens af de nye regler i straffeloven om juridiske personers strafansvar.

Efter straffelovens § 26, stk. 2, gælder strafansvaret for juridiske personer også for enkeltmandsejede virksomheder, der i deres størrelse og organisationsform kan sidestilles med aktieselskaber, anparts- og andelsselskaber og interessentskaber.

Indtil den foreslåede ændring af arbejdsmiljølovens § 86 træder i kraft, er der ifølge bemærkningerne til den vedtagne ændring af straffelovens kapitel 5 mulighed for at bruge straffelovens kapitel 5 som hjemmel for straffesager vedrørende overtrædelser af arbejdsmiljøloven.

Arbejdsmiljølovens § 86 er ændret én gang siden lovens vedtagelse i 1975, idet der ved en ændring i 1987 blev indført bødeansvar for staten og kommunerne. Der henvises her til Folketingstidende 1986-87, FF sp. 5112-5113, FF sp. 6419-6426, FF sp. 10127-10130, FF sp. 10382-10383, Tillæg A sp. 2959-2968, Tillæg B sp. 719-722 og Tillæg C sp. 397-398.

4. Ordensmæssige ændringer

Forslaget indeholder forskellige mindre ordensmæssige ændringer.

Forslaget har været til udtalelse i Arbejdsmiljørådet og i organisationer uden for Arbejdsmiljørådet, der har vist interesse for forslaget. Forslaget har endvidere været til høring i Justitsministeriet, Finansministeriet, Miljø- og Energiministeriet, Erhvervsministeriet og Indenrigsministeriet.

Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser m.v.

Forslaget skønnes ikke at indebære økonomiske eller administrative konsekvenser af betydning for det offentlige.